

อ ำ นั ส ง ส์

บุ ช า ดั ว ย ด อ ก ม ะ ลี

บุคคลใดมีศรัทธาตั้งมั่นไม่หวั่นไหวในพระตถาคต
มีศรัทธาอันงามที่พระอริยเจ้าพอใจสรรเสริญ
มีความเลื่อมใสในพระสงฆ์ และมีความเห็นตรง
บัณฑิตทั้งหลายเรียกชีวิตของบุคคลนั้นว่า
ไม่ว่างเปล่าจากแก่นสาร

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ

๘๓

การเดินทางไกลในสังสารวัฏ เพื่อเข้าไปสู่ฝั่งแห่งอมต-
มหานิพพาน จำเป็นจะต้องมีเสบียงคือ บุญ เป็นเครื่องสนับสนุน
หล่อเลี้ยง เพื่อให้เราได้สร้างบารมีอย่างสะดวกสบาย เกิดมา
ภพชาตินี้ ควรมุ่งมั่นสั่งสมบุญให้ได้มากที่สุด เพราะเมื่อถึงเวลา
จะหลับตาลาโลก แม้เราจะรักใคร่มากที่สุด หรือคนอื่นจะมารัก
มาสงสาร ไม่อยากให้เราต้องจากโลกนี้ไป หรือแม้ร้องไห้ น้ำตา
แทบเป็นสายเลือด เขาก็ช่วยเหลือเราไม่ได้ มีเพียงบุญกุศล
ที่เราสั่งสมไว้ดีแล้วเท่านั้น จะเป็นเพื่อนแท้ในการเดินทางไปสู่
สัมปรายภพ ดังนั้นเมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มีโอกาสได้สร้างบุญ
สร้างบารมี จงอย่าปล่อยให้โอกาสดีๆ นี้ผ่านไป เพราะบุญ
เท่านั้นเป็นที่พึ่งของเราทั้งในโลกนี้และโลกหน้า บุญจะสนับสนุน
ให้เราได้บรรลุจุดหมายปลายทาง ไปถึงที่สุดแห่งธรรมได้

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน ปุณฺณยาสันตสูตร ว่า

“บุคคลใดมีศรัทธาตั้งมั่นไม่หวั่นไหวในพระตถาคต
มีศีลอันงามที่พระอริยเจ้าพอใจสรรเสริญ มีความเลื่อมใสใน
พระสงฆ์ และมีความเห็นตรง บัณฑิตทั้งหลายเรียกชีวิตของ
บุคคลนั้นว่า ไม่ว่างเปล่าจากแก่นสาร เพราะฉะนั้น บุคคล
ผู้มีปัญญา เมื่อระลึกถึงคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย
พึงประกอบเนื่องๆ ซึ่งศรัทธาในพระตถาคตเจ้า ศรัทธาในศีล
ในความเลื่อมใส และความเห็นธรรมเกิด”

อานิสงส์นุชาด้วยดอกมะลิ

๘๔

ความเลื่อมใสศรัทธา เป็นทางมาแห่งมหากุศลความดีทั้งหลาย โดยเฉพาะความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันประเสริฐสุด จะเป็นจุดเชื่อมโยงให้เราได้พบกับสิ่งที่ดีเป็นเหตุให้ได้มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ คือเมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์แล้ว อะไรที่เป็นสมบัติของมนุษย์ เราจะได้สิ่งนั้น ไม่ว่าจะเป็นรูปสมบัติ มีร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บ ไม่ป่วย ไม่ไข้ มีอายุชยยืนยาว ได้สร้างความดีไปนานๆ มีทรัพย์สมบัติ ทั้งชื่อเสียง เกียรติยศ ก็ไหลมาเทมา และมีคุณสมบัติ คือมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด รู้แจ้งแทงตลอดทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นต้น

เมื่อถึงคราวหลับตาลาโลก สวรรค์สมบัติจะบังเกิดขึ้น จะเพียบพร้อมไปด้วยทิพยสมบัติ ทำให้มีรัศมีกายที่สว่างไสว มีวิมานที่รุ่งโรจน์สวยงาม เมื่อถึงคราวประพฤติปฏิบัติธรรม นิพพานสมบัติก็เกิดขึ้นอย่างง่ายดาย สามารถทำใจให้หยุดนิ่งได้อย่างสบายๆ เป็นประเภทปฏิบัติสะดวก ตรัสรู้ได้อย่างรวดเร็ว ไม่ต้องลำบาก นี่คืออานิสงส์ที่เกิดจากความเลื่อมใสศรัทธาในรัตนะอันเลิศคือพระรัตนตรัย

*มีพระเถระรูปหนึ่งชื่อ **ขันทสุมณะ** ท่านเกิดในราชตระกูล

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ

๘๕

แห่งเมืองปาวา เป็นผู้มึกลิ่นกายหอมเหมือนดอกมะลิ ผิวพรรณ
วรรณะก็เปล่งปลั่งผ่องใสมากเป็นพิเศษ เมื่อได้ยินข่าวว่า
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลก กำลังประทับอยู่ที่
สวนอัมพวันของนายจุนทะ ท่านบังเกิดความศรัทธาเลื่อมใส
ปรารถนาอย่างยิ่งที่จะไปฟังธรรม เหมือนผืนดินที่แห้งแล้ง
รอคอยฝนจากฟากฟ้ามายาวนาน หรือเหมือนปลาในหนองน้ำที่
แห้งขอดกำลังรอฝนด้วยใจจดใจจ่อฉันใดฉันนั้น ลูกเศรษฐีท่าน
นี้เพียงได้ยินคำว่า “พุทธโธ” เท่านั้น ก็รีบชักชวนข้าทาสบริวาร
ไปเข้าเฝ้าพระพุทธองค์เพื่อฟังพระธรรมเทศนา ครั้นฟังแล้วก็
ยิ่งศรัทธามากขึ้น จึงตัดสินใจออกบวช ท่านบำเพ็ญเพียรเพียง
ไม่นาน ก็สามารถทำให้ใจหยุดนิ่ง ขจัดกิเลสอาสวะบรรลุมรรค
เป็นพระอรหันต์ผู้ทรงอภิญญา มีฤทธิ์ มีเดช มีอานุภาพมาก

วันหนึ่ง ท่านระลึกชาติดูประวัติการสร้างบารมีของตัว
ท่านว่า บุญอะไรที่ทำให้ท่านเป็นผู้มึกลิ่นกายหอม และมีฤทธิ์-
อานุภาพมากมายถึงปานนี้ ก็พบว่ามิใช่ชาติหนึ่ง ท่านได้บังเกิดใน
ยุคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ซึ่งหลัง
จากที่พระพุทธองค์เสด็จดับขันธปรินิพพาน มหาชนได้ช่วยกัน
สร้างพระสถูปที่ทำด้วยทองคำ เพื่อเป็นเครื่องระลึกนึกถึง
พระรัตนตรัย ส่วนตัวท่านได้สร้างกำแพงที่ทำด้วยไม้แก่นจันทน์
ซึ่งเป็นไม้เนื้อหอม ล้อมรอบพระสถูปอีกชั้นหนึ่ง ทำให้พระสถูป

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ

๘๖

ซึ่งนอกจากจะมีสีเหลืองอร่ามเหมือนทองคำแล้ว ยังมีกลิ่นหอมที่เกิดจากไม้แก่นจันทน์อีกด้วย ทำให้ผู้มานมัสการพระสถูปประลิกนิกถึงพระรัตนตรัยด้วยใจที่สบาย เป็นเหตุให้มหาชนได้บรรลุธรรมไปสู่สวรรค์และนิพพานกันนับไม่ถ้วน

ด้วยผลบุญที่ได้ทำในครั้งนั้น ทำให้ท่านไปเสวยทิพยสมบัติในสุคติสวรรค์ เป็นผู้ที่มีกลิ่นจันทน์หอมออกจากสรีระร่างกาย กลิ่นหอมฟุ้งขจรขจาย ใครได้กลิ่นก็ชื่นใจ และอยากเข้าใกล้ ท่านเสวยทิพยสมบัติเป็นเวลายาวนานมาก เมื่อลงมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิพระนามว่า สมัตตะ ท่านเป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่มีชื่อเดิมอยู่ถึง ๘ ครั้ง เมื่อละโลกก็กลับไปเสวยทิพยสมบัติในสุคติสวรรค์อีก เวียนวายุตายเกิดเฉพาะใน ๒ ภพ ภูมินี้เท่านั้น

เมื่อมาเกิดในยุคสมัยหลังพุทธปรินิพพานของพระกัสสป-สัมมาสัมพุทธเจ้า มหาชนต่างพากันบูชาพระพุทธรองค์ด้วยการก่อเจดีย์ทองสูง ๑ โยชน์ ท่านปรารถนาจะบูชาพระเจดีย์ด้วยดอกไม้ แต่ซื้อไม่ได้ ครั้นเห็นดอกมะลิกิ่งหนึ่ง จึงขอซื้อมะลิกิ่งนั้นด้วยราคาที่แพงลิบล้ำทีเดียว เพราะคนขายโง่งราคาสูงมาก แต่ด้วยจิตที่เลื่อมใสในพระรัตนตรัย ทำให้ท่านตัดสินใจซื้อเพื่อแลกกับการได้บูชาพระรัตนตรัย

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ

๘๓

ขณะที่เดินถือดอกมะลิไปบูชาพระเจดีย์นั้น ท่านบังเกิดปีติโสมนัสทุกๆ อย่างก้าว เมื่อไปถึงก็ถือกิ่งมะลิเวียนประทักษิณ ๓ รอบ แล้วทำการบูชาบนอบน้อมด้วยความเลื่อมใส แค่นับบูชาด้วยดอกมะลิเท่านั้น บุญส่งผลให้ท่านได้กลับไปบังเกิดในเทวโลกอีกครั้งหนึ่ง เสวยสุขในสวรรค์อยู่นานถึง ๘๐ โกฏิปี ครั้นมาในยุคพุทธกาลของเรานี้ ท่านได้มาเกิดเป็นพระกุมารในแคว้นมัลละ เพียงได้ยินว่า พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นแล้วในโลก ขนท่านก็ลุกชูชันปรารถนาจะไปเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ทันที

คนในสมัยก่อน เมื่อเกิดศรัทธาไม่รอช้า จะรีบทำความดีทันที และจะไม่ให้สิ่งใดมาเป็นอุปสรรค เป็นข้อแม้ ข้ออ้างหรือเงื่อนไขในการทำความดี ความรู้สึกเช่นนั้นไม่เกิดขึ้นกับนักสร้างบารมีในสมัยก่อนเลย เมื่อใจเปี่ยมด้วยศรัทธา ปัญญาก็เจริญ เมื่อมีปัญหา ปัญหาก็ไม่มี กลายเป็นคนไม่มีปัญหา มีแต่ปัญญา ขวนขวายหาช่องทางในการทำความดีนั้นให้สำเร็จจนได้ นี่คือแบบอย่างนักสร้างบารมีที่ดี การตัดสินใจไปฟังธรรมในครั้งนั้นทำให้ท่านได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ผู้ทรงอภิญญา และมีกลิ่นกายที่หอมเหมือนดอกมะลิอีกด้วย

นี่เป็นตัวอย่างของการบูชาพระเจดีย์ด้วยดอกมะลิ ถ้าหากเรามีความเลื่อมใสศรัทธาจริงๆ แม้พระบรมศาสดาจะ

อานิสงส์บูชาด้วยดอกมะลิ

๘๘

ทรงพระชนม์ชีพอยู่หรือดับขันธปรินิพพานไปแล้วก็ตาม อานิสงส์แห่งความเลื่อมใสนั้นก็มิผลเสมอกัน เพราะฉะนั้นแม้ พระผู้มีพระภาคเจ้าจะเสด็จดับขันธปรินิพพานไป ๒,๕๐๐ กว่าปี แล้วก็ตาม หากสิ่งที่เป็นอนุสรณ์แห่งความดี เป็นเครื่องหมายที่ทำให้เราและชาวโลกได้ตรึกระลึกนึกถึงพระพุทธองค์ ก็คือ มหาธรรมกายเจดีย์ ที่เราได้ร่วมกันสถาปนาขึ้นมา ด้วยความ เคารพเลื่อมใสในพระรัตนตรัยเป็นอย่างยิ่ง

สิ่งที่เราได้ร่วมกันสร้างขึ้นมา ด้วยความศรัทธาเลื่อมใส ในพระรัตนตรัย และลงทุนลงแรงด้วยความเหนียวยากนี้ จะก่อ เกิดเป็นบุญใหญ่ให้กับเราทุกคน เหมือนฝนที่ตกลงมาในจักรวาล ไม่มีลมพายุ มีแต่เม็ดฝนล้วนๆ หากเราเอากาษณะที่ไม่มีรูปร่าง ตั้งไว้กลางแจ้ง ฝนตกลงมาเท่าไรก็เต็มภาชนะ ฉันทใด เราก็จะ ได้บุญกันเต็มที่ไม่รั่วไปไหน ฉันทนั้น เราทำบุญถวายเป็นพุทธบูชา แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า กุศลที่เกิดขึ้นจึงทับทวีเป็นอสงไขย- อัปปมาณัง เราจะได้อานิสงส์ใหญ่กันเลยทีเดียว

บุญที่เกิดขึ้นจะชำระกาย วาจา ใจของเรา ความบริสุทธิ์ มีความผ่อนคลาย เป็นเหตุให้เกิดความสุขและความสำเร็จต่อไปใน อนาคต เราจะได้สมบัติทั้ง ๓ คือ มนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพานสมบัติ ซึ่งสมบัติทั้งสามนี้จะติดตามตัวเราไปอย่าง ต่อเนื่อง จะเกิดเป็นสมบัติใหญ่ สมบัติมหาศาล ถ้าเป็นมนุษย์

อานิสงส์บุชาด้วยดอกมะลิ

๘๕

เขาเรียกว่ามนุษยมหาศาล เศรษฐีมหาศาล คือ มีสมบัติในเมืองมนุษยมาก ให้จับจ่ายใช้สอยสำหรับการสร้างบารมีได้เต็มที่ ใช้เท่าไรก็ไม่รู้จักหมดจกสิ้น หากยังไปนิพพานไม่ได้ ไปเป็นชาวสวรรค์ก็จะได้สมบัติทิพย์ที่มหาศาลเช่นเดียวกัน

จนกระทั่งชาติสุดท้าย เมื่อบุญบารมีเต็มเปี่ยม สมบัติของพระนิพพานมหาศาลก็เกิดขึ้น คือ แทนที่จะตัดกิเลสได้อย่างเดียว วิชชา ๓ ก็ยังเกิดขึ้นด้วย ได้อภิญญา ๖ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ จรณะ ๑๕ เป็นทั้งนักปราชญ์บัณฑิต สำเร็จมรรคผลนิพพาน ทุกอย่างเต็มเปี่ยม เข้าถึงความเป็นเลิศของแต่ละวิชชา นั้นๆ ตั้งแต่ได้หุทิพย์ ตาทิพย์ ระลึกชาติได้ มีมโนมยิทธิ อิทธิวิธี แสดงฤทธิ์ได้ หรือรู้วาระจิตของคนอื่น จนกระทั่งขจัดกิเลสอาสวะได้หมดสิ้น บุญจึงมีความสำคัญเช่นนี้

ดังนั้น ให้เราหมั่นประกอบความศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัยไว้ให้ดี ให้มีพระรัตนตรัยเป็นอารมณ์ ยิ่งถ้าหากทุกคนฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งควบคู่ไปด้วย กระทั่งเข้าไปพบกับพระรัตนตรัยภายในได้เมื่อไร ความศรัทธานั้นก็จะเป็นอจลศรัทธาที่ไม่คลอนแคลนไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใดๆ ขอให้หมั่นฝึกฝนใจให้ใสสะอาดบริสุทธิ์หยุดนิ่ง จนกว่าจะเข้าถึงพระธรรมกายภายในกันทุกคน